

01 iulie 2024

Comunicat de presă

Expoziția „Fragmente”, a artiștilor Sorin Ilfoveanu și Adrian Ilfoveanu în biserica fortificată din Alma Vii

Sâmbătă, 13 iulie, la ora 14:00, se va deschide în incinta bisericii evanghelice fortificate din Alma Vii, județul Sibiu, expoziția „Fragmente”, a artiștilor Sorin Ilfoveanu și Adrian Ilfoveanu, un proiect cultural susținut de Fundația Mihai Eminescu Trust.

Deschiderea expoziției va avea loc în prezența artiștilor Adrian și Nicu Ilfoveanu și va include un concert acustic al interpretului instrumentist Călin Han. Expoziția va putea fi vizitată până pe 30 septembrie 2024.

Creația celor doi artiști invitați va intra în dialog cu spațiul încărcat de istorie al lăcașului de cult ce și-a primit amprenta la sol în urmă cu mai bine de 600 de ani, pe vremea când Alma Vii era mică o așezare medievală. Biserica a fost îmbogățită cu fortificații specifice epocii în secolul al XVI-lea, căpătând o însemnătate și mai mare pentru locuitorii satului și devenind centrul vieții mai multor generații de localnici. Ansamblul arhitectonic deosebit, povestitor veridic al unui mod de existență apus, a suferit numeroase alterări și deteriorări în timp.

Datorită implicării Fundației Mihai Eminescu Trust încă din 2008, prin procese ample de restaurare, dar și prin eforturile comunității restrânse de revigorare a vieții satului, Alma Vii, împreună cu miezul său spiritual și cultural, biserica evanghelică fortificată, și-au regăsit autonomia și sensul existenței. Anul acesta, eforturile remarcabile ale fundației au fost răsplătite prin câștigarea premiului European pentru Patrimoniu / Premiul Europa Nostra la categoria "Conservare și reutilizare adaptivă".

Expoziția „Fragmente”, care aduce în Alma Vii lucrările Ilfovenilor Sorin și Adrian, pictor și sculptor, este continuarea demersului cultural local început în 2023 ce își propune să aducă, an de an, în incinta bisericii fortificate, creația unor artiști valoroși pentru mediul cultural românesc. Opera artiștilor invitați intră în conversație cu istoria bogată a locului și cu tradițiile ce constituie un arc peste timp, revalorificate de prezența vie a unei comunități renăscute, printr-un concept curatorial special construit pentru fiecare artist și pentru fiecare nou capitol. Expoziția de anul acesta, a doua de acest fel, este îngrijită de Cosmin Florea, scenograf și ceramist.

Călin Han este un entuziast al organologiei, știința care studiază instrumentele muzicale și istoria acestora, cu o predilecție specială pentru instrumentele de suflat. Născut la Cluj, și-a început studiile muzicale de la o vârstă fragedă, fiind crescut într-o familie de muzicieni. De peste zece ani, locuiește în Sibiu și activează ca clarinetist în fanfara militară a Academiei Forțelor Terestre. Proiectul său de suflet este duo-ul "Hanu' cu Bragă," prin care promovează instrumentele de suflat acompaniate de dobă.

Despre „Fragmente”

Opera lui Sorin Ilfoveanu se compune dintr-o mare colecție de picturi și desene, care, privite invers, de la operă la creatorul său, urmăresc fidel traiectoria unei vieți trăite în scopul creației. Din această vastă arhivă este dificil să selectezi, să intervii în sensul de a realiza categorii sau împărțiri. Cele câteva lucrări, „fragmentele” din opera lui Ilfoveanu prezente în expoziția din biserica din Alma Vii, constituie împreună o fereastră prin care poți privi, o clipă, ansamblul operei extrem de personale ale artistului. Trei coordonate esențiale din lumea lui Ilfoveanu amplifică acum spațiul vechii fortificații: pictura cu peisaj, natura statică și personajul.

Peisajele lui Sorin Ilfoveanu își iau esența din lungile perioade petrecute la Rădești, în Argeș, unde pictorul a creat un adevărat refugiu, un fort de creație, pentru sine și pentru familia sa de artiști. Peisajele realizate la Rădești poartă amprenta unui atașament emoțional personal față de loc, sentiment profund pe care îl nutresc mai ales cei din sânul unor comunități restrânse, precum cele din sate. Cu mult subțiat astăzi de diversitatea umană prezentă în orașe, sentimentul de apartenență față de un anumit spațiu ni se relevă rar, fantastic, și devine special. Puntea a întâlnirii cu acest sentiment particular, peisajul lui Ilfoveanu, cu limpezimea liniilor sale, invită la regăsirea unei stări afective umane, interioare, mai mult decât la contemplarea unui anume colț de natură, care, de altfel, se generalizează.

Pânza de mari dimensiuni în a cărei compoziție se așează în mod neobișnuit natura statică, sub o mare impenetrabilă de culoare închisă, introduce un alt esențial „fragment” din opera pictorului. Lipsită de prezența umană, lucrarea vibrează totuși apropierea omului prin elementele care se văd: pasărea, singura vietate din scenă, îngrijită de om, ea la rândul său protectoare a îngrijitorului său, așa cum apare de multe ori la Ilfoveanu, pânza lucrată cu broderie, de un alb imaculat, și obiectele casnice din sfera bucătăriei, a preparării alimentelor și a luării mesei, activitate care se află în centrul existenței umane familiale, de apropiere. Natura statică nu este altceva aici decât o continuarea firească a omului și a vieții acestuia,

ce are loc în deplină libertate doar în spații personale ce primesc o prețioasă intimitate, cea de acasă.

Personajul este la Ilfoveanu printre cele mai însemnate preocupări, prezent în toate perioadele creative și aflat la intersecția tuturor subiectelor din pictură. Figurile expresive, inspirate de oameni apropiați, explorate în variate ipostaze, trimit tot la mediul din imediata vecinătate, în profunzime cercetat de artist. Inspectând și mai îndeaproape cunoscutul, omul din jur, masa obișnuită, peisajul privit zi de zi, Ilfoveanu ne readuce în atenție dispoziții afective umane, eterne, atemporale, legate intrinsec de locul familiar, de intimitatea omului, atât interioară cât și exterioară, și de comunitatea restrânsă în care se regăsește cel mai mult confortul existenței. În contrapunct cu picturile și desenele prezente în expoziție, sculptura singulară, ce îi aparține lui Adrian Ilfoveanu, intitulată *Înger căzut*, subliniază ideea ființei umane legate intrinsec de materie, de spațiul fizic din jurul său, de casă, de locul trudelor, viselor și trăirilor sale. Rămânând tot în sfera personajului, chipul sculptat în piatră al Îngerului, alăturat corpului serpentin, trimit la nepieritoarea dualitate dinăuntrul omului: carnal-spiritual, divin-lumesc.

Fragmentele din creația artiștilor tată și fiu, strânse în expoziția din biserica fortificată din Alma Vii, pun în context istoria locului și potențează rostul său proaspăt regăsit. Deopotrivă subiect al unui peisaj îndrăgit, privit zi de zi de oamenii de aici, loc căruia omul i-a dat sensul, pe care îl păstrează chiar și în absența umană, dar și prag primitor pentru comunitate, biserica devine, an de an, și spațiu expozițional, creând o cale de comunicare între artă, istorie și moștenirea lăsată de aceasta micii comunități din sat.

Scenografie și curator: Cosmin Florea

Text: Maria Munteanu, Propagarta - Revista Artelor Vizuale

Parteneri: Viscri 32 - White Barn & Blue House, Viscri Ceramics, Style Medias

